สามมิล

วันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๘.

ขอดที่รัก.

ว. ม. ค. ฉันที่ ๒๑ น้องได้รับใบฉันนี้.
ตอนเช้าพะที่น้องกำลังเตรียมตัวจะเข้าสอน รู้สึกว่าคงจะมีฝน
ประจวบเหมาะกว่าทุกคราว. เพราะเมื่อเรียนเกือบใกล้จบหมดเอดที่
ช่วยชำลังใจน้องขึ้นอีกมากมาย. มิทนำซ้ำยังทวามหวานแทนว่าน้อง
จะเป็นลมเสียตั้งหลายหน. ขอให้ทวามฝันน้องเช่นนี้ตลอดไม่เลิก
นะคะที่รัก.

ที่กลัวว่าน้องจะอ้วนขึ้นอีกทีไรคะ? ถ้าน้อง
เป็นเช่นนั้นจริง ที่กลัวมาคงไม่มองน้องดวยคะ แต่ที่รัก!
ถ้าที่มาเห็นน้องเวลานี้เข้าก็จะตกใจเท่านั้นเอง เพราะว่าน้องผอม
ลงใดๆ ทักแทบทุกคน. จะเป็นด้วยเหตุอะไรน้องก็ไม่ทวาม.
แต่ถึงอย่างไรๆ น้องก็ดีใจเป็นที่สุดแล้วในเมื่อทวามว่า
ที่ไม่เห็นอะไรมากนัก.

ที่อย่าโกรธเลยนะคะถ้าน้องจะลมสต่เพียง
เท่านี้. เพราะทมดเรื่องเล่าแล้ว. และอีกประทางหนึ่ง น้อง
จะต้องท่องหนังสือสำหรับสอบพรุ่งนี้อีกตั้งนึกใหญ่ อย่าน้อยใจ
และอย่าคิดไปว่าน้องเห็นหนังสือสำคัญกว่าเลยนะคะ เอาไว้เมื่อ
น้องสอบเสร็จแล้ว. จะเล่าเรื่องขมๆ ของน้องให้ฟัง.

ฮักและคิดถึงทุกวาน:

ล. เสวงตาน.

ป. ล. ทุบที่ดูทางฝาก.... ของที่ทายไปเท็นที่จะ: อาที่น้องไม่
ฝากตอมาจะ: ฉันคะ